

© Editura EIKON

București, Str. Smochinului nr. 8, sector 1,
cod poștal 014606, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național
al Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP este disponibilă
la Biblioteca Națională a României

ISBN: 978-606-49-0105-7

Tehnoredactor: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Rodica Gotca

Frontiere desenate în aer cu pumnul

E I K O N

București, 2019

Tai apa cu un cuțit,
mi-e dor de tine
ca de meciurile Barcelonei.
Doar să privesc,
mută,
nepricepând ce văd.
Să mă uit vrăjită,
fără să știu,
doar să-mi închipui,
doar să te fut la mine în minte.

Cuprins

Prietenii	5	Lașă și apolitică	38
Bunicul	7	Două tălpi	39
Un pat de fier	8	Copiii făcuți în eprubetă	41
Absențe	10	Embrionul	42
Cântec de leagăn pentru tata	11	O femeie	43
După 50	13	Să nu văd cum mi se face rău	45
Tata	16	Dendrium	46
Arcanul	18	Mers pe drum	47
Dor	20	Frontieră	48
Portret de familie	21	Ochii	49
Autoportret	22	Vina	50
Numele	23	Țigări	51
Poți muri oricând	25	Toleranță	52
Fericirea	26	Dacă tac	53
Fără cuvinte	27	O rândunică neagră	
Azi am mers cu ea de mână	28	îmi pulsează sub arteră	54
Sunrise	30	Urma	55
Și va fi bine	31	Cinci secunde de muzică	
Trailerul	32	pe coarde	56
Spațiu	33	Antidot	57
Anunțuri	34	Cât am fumat o țigară	58
Regrete	35	Totul e simplu	59
knock knock	36	Barsa/ Barcelona	60

Capetele de pat cu barele îndoite,
pătura albastră cu ornamente amețitoare,
peretele,
covorul în care băgam nasul și adormeam momentan.

Bunicul cu picioarele spre ușă,
ceașca de apă cu zahăr în mâna mea care tremura.
Picături lipicioase sar, se preling peste marginea aurită,
nu se dizolvă în covor.
Ceramica îi atinge dinții perfect sănătoși,
îl aud cum înghite
de parcă i s-ar rostogoli pe gât niște mărgel mari.

Încă îl caut,
în spatele șurilor,
în iesle,
în râpă,
în fântână,
în pod,
în cuștile iepurilor,
în sicriul mesei mari,
în pălămida lăzii,
în cutia cu bisturiu și ațe sterile,
în capul meu cât o ceașcă, plină de picături lipicioase pe
dinafară, ca o promoroacă.

Bunica a scos salteaua,
a scos capetele metalice grele ale patului-
fierul eliberat a răbufnit,
carcasa de fier s-a prăbușit pe podeaua de lemn,
au trosnit scândurile,
degetele bunicii,
papucii de cameră
pe care-i strângeam în pumni.

Patul de fier a fost dat de pomană.

Primul a plecat bunicul Ion;
Aveam 3 ani și-i duceam apă cu zahăr la căpătâi.
Mă îngrozea moartea,
ciocănitul ei în timpane.
Țin minte frica,
iezii călare în spatele lui, lângă fântâna din râpă,
cuvintele deocheate de care râdeam amândoi
și bisturiul.

Apoi a plecat tata.
Aveam 6 ani, era seară, iar el avea un rucsac mare în spate.
— Unde te duci, tată?
Nu l-am văzut 3 ani deși ne despărțea doar un kilometru.
Voia să plece în Suedia ,
de ziua mea îmi trimitea cadouri însoțite de bilețele,
ocasional - cărți cu povești și portocale.

Am plecat și eu.
Am aruncat hainele-n geamantane,
sofaa pe acoperișul volkswagenului verde,
dar m-am întors
și-aștept să vină măcar tata.

6 ochi,
e seară
și e vremea să mergem la culcare.

Cântec de leagăn pentru tata

Măinile tale s-au temut să mă legene.
Degetele cu unghiile perfect alungite
într-un paralelipiped curbat de la mijloc pe verticală,
Degetele tale sufocau senzual o pană de gâscă cu o pastă de
toc ascunsă în tubul aerodinamic.
Mâna ta înrămată la încheietură cu un ceas masiv,
electronic, argintiu - reminiscența odesită,
măinile tale nu au îndrăznit să mă lovească.
Un arătător tăia aerul scurt și mă făcea să izbucnesc în plâns,
de parcă nu era un deget ce-și desena în aer dezaprobarea
ci o mie de bice care-mi sfichiuiau obraji.
Măinile tale împătureau ca pe niște șarade
bilețele necaligrafic scrise de ziua mea.
Măinile tale au luat de torțile rucsacului și l-au aruncat în spate,
au deschis și închis uși până le săreau geamurile țandări.
Măinile tale au fost negre de iodul nucilor strânse toamna,
de uleiurile motoarelor resuscitate primăvara,
albe la scrisul planurilor și bătutul mierii de albine.
Îmi închipui că palmele tale încă sunt calde.
Când desfaci pumnii și cu degetele răsfirate amplifici
vorbele răgușite
mă uit furios în podul palmei tale,
îți măsoar linia vieții și celelalte cute
căutându-mi printre ele un loc
să pot relua tăcută poziția
și să mă nasc băiat din podul palmei tale
în care mă vei legăna

După 50

După 50 viața abia începe -
o știa încă de la Școala medie,
când schiau cu Tolea printre salcâmi din spatele casei.
I-au spus-o și băieții din Odessa,
cu care bea bere săptămânal în Gambrinus.

Era epilogul adus din, încă Cehoslovacia,
la pachet cu 8 pahare de bere cu blazoane,
unde era și leul ce și-l tatuase pe umăr.

După 50 viața abia începe -
îi repeta și Natașka,
când se plimbau pe plajă cu băiețelul ei de 6 ani.

Trăia avansând spre 50,
lucra în port, era pe vas;
învăța într-o noapte cursul de anatomie,
avea femei imaculate,
un ceas argintiu și 3 copii în perspectivă;
usca prune și pastramă,
întorcea IJ-ul peste garduri,
era tată tânăr cu mustață neagră și obraz alb;
avea două costume sportive,
plănuire de lungă durată și
foarfece verzi pentru tuns mustățile.

Respect pentru oamenii și țări

După 50 viața abia începe

îi repeta Andrei înainte de a muri.

Era mantra intelectualilor de la sat ce s-au recăsătorit,
care citesc Dumas și merg pe bicicletă,
care bat miera de mai și cosesc lucernă.

Așa crede și Leonea,
care îl convinge că e un alcoolic bătrân, sur la cap și putred,
râde de ferma lui de porci, casa cu două etaje
și scrisul memoriilor.

„După 50 îmi dau seama că am trăit ce era mai frumos,
am avut femei pe care după 50 n-o să le mai am,
am mâncat mere fără a rupe dinții,
am aruncat ciorapi fără să-i strâng,
am spus povești bune copiilor care deja nu mă/le mai
ascultă,
am jucat domino cu fica cea mică,
care acum are și ea copii,

După 50 copiii te urăsc ori le e milă de tine.
O sun beat și o rog să îmi vorbească.
— Te sun să te aud, îi zic;
ea râde și eu sunt fericit.

După 50 cazi în letargia regretelor,
bei des și fără măsură,
te tund prietenii de pahar,
dormi îmbrăcat și flămând pentru că nu mai ai femeie,

îți rescii viii la morți și aduni bani pentru înmormântare,
trăiești după frontiera celor mai buni ani
și speri că mai ești viril.”

După 50 viața abia continuă.